

[Justitsministeren.]

for, at det blev sagt så tydeligt i begrundelsen for spørgsmålet, at det ikke først og fremmest var noget, der havde med stedet at gøre, men med det principielle, og om dette ønsker jeg altså også at sige, at der kan ikke være tvivl om de to principielle aspekter, som hr. Hagen Hagensen ridsede op.

Hagen Hagensen (KF):

Også jeg kan takke ministeren for et klart svar. Jeg vil godt have lov til at sige, at den tjeneste, vi naturligt må byde vore politifolk, bør udsætte dem for mindst mulig fare, og derfor bør der måske, når der tilkaldes til særlige steder — og jeg tror, stedet her hører til de særlige steder — sørges for, at der i det omfang, det er gør ligt, udsendes så store styrker, at man kan sørge for, at urostiftere og voldsmænd bliver taget med og identificeret, hvis det er gør ligt, således at de kan drages til ansvar. Det kan nok være svært at gøre det, men jeg synes også, man skylder de folk, som vi beder om — også selv om det er deres tjenestepligt at gøre det — at varetage den orden, vi skal have i samfundet, den beskyttelse, der ligger i, at der også skal kunne gribes ind over for vold mod dem.

Så vil jeg nok sige, at jeg tror nok — og det er det eneste punkt, hvor jeg skal gå en lille smule ind på stedet Christianias karakter — at det måske netop dér kunne være nyttigt, om der blev sat en ganske bestemt styrke ind over for et tilfælde som det, der er tale om her, men jeg forstår — og det er det væsentlige for mig — at ministeren er enig i mit grundsynspunkt, at den pligtmæssige tjeneste, der udføres af ordenshåndhævere, skal kunne foregå, uden at de udsættes for urimelig belastning og vold.

Justitsministeren (Orla Møller):

Nu kan det næsten ende med, at vi bliver for venlige over for hinanden, for de sidste bemærkninger fra hr. Hagen Hagensens side giver mig lejlighed til endnu en gang at sætte streg under, at i visse situationer har vi altså ikke det fornødne mandskab, der skal til for at klare opgaven helt, som den måske skulle. Det hænger igen sammen med, at vi er i den situation at måtte spare alle vegne, i alle afdelinger inden for politiet, og jeg benytter altså lejligheden til

endnu en gang at få sat en tyk streg under dette.

Jeg havde nær sagt, at jeg med dette er ved at give hr. Hagen Hagensen en opfordring til at komme i en ganske bestemt sag om penge, men jeg må indrette mig på den situation, jeg har at arbejde ud fra.

Hagen Hagensen (KF):

Ministeren og jeg bliver mere og mere enige; jeg skylder blot her at sige, at mit parti ikke fik følgeskab, da vi under finanslovbehandlingen stillede ændringsforslag om ganske mange kroner til en øget politistyrke. Vi havde gerne set, at der var flere, der havde fulgt det, således at man havde kunnet klare opgaverne bedre. Ministeren, tror jeg, er enig med mig heri.

Justitsministeren (Orla Møller):

Jeg var klar over, at hr. Hagen Hagensen ikke kunne stå for den fristelse, jeg bød ham her.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Honoré (KrF) til udenrigsministeren:

„Agter regeringen at deltage i evakueringen af sydvietnamesiske flygtninge ad søvejen?“

(Spm. nr. 55).

Skriftlig begrundelse.

Ud over 1 mill. indesluttede flygtninge i Da Nang skal der efter sigende befinde sig henved 1 mill. flygtninge langs kysten og i sydvietnamesiske havnebyer.

Mange af disse flygtninge søger ud mod handelsskibe i internationalt farvand, der transporterer dem til havne længere mod syd. Den amerikanske præsident har opfordret alle nationer med skibe i nærheden af den sydvietnamesiske kyst til at hjælpe med til evakueringen.

Det vides, at danske rederier har skibe i disse farvande. Måske kan den danske stat formå disse rederier til mod betaling at besjle Sydvietnams kyst med det formål at opsamle flygtninge, der søger ud i internationalt farvand.

En dansk aktion bør i givet fald iværksættes meget snart.